

România pentru Sibiel

■ Nu știu dacă v-ați numărat măcar o dată printre cele 15.000 de persoane care vizitează anual Muzeul de Icoane din Sibiel... Dacă nu ați făcut-o, ar trebui să o faceți, iar dacă v-ați lăsat deja cucerit de sutele de icoane de la Sibiel, ar trebui probabil să vă alăturați campaniei "România pentru Sibiel", o campanie la care ziaristul italian Giovanni Ruggeri ne cheamă pentru a salva un patrimoniu supus unei distrugerii progresive ■

De vreo 6-7 ani încoace, un ziarist italian își leagă numele de cel al Muzeului de Icoane pe sticlă preot Zosim Oancea din Sibiel. A vorbit despre muzeu în interviuri, în întâlniri organizate în România sau în alte țări și a conceput un volum de prezentare a imensului patrimoniu muzeal, în limbile română, engleză, franceză, germană și italiană. De ce? Poate pentru că a simțit că întâlnirea cu Muzeul de Icoane pe sticlă de la Sibiel

este unul dintre acele puține momente care îți marchează viața.

De un timp însă, acțiunile lui Giovanni Ruggeri de promovare a patrimoniului din Sibiel înglobează și un semnal de alarmă: frigul pătrunzător din muzeu, condițiile improprie de expunere a unor icoane vechi de 200 sau 300 de ani duc încet-încet la degradarea acestui patrimoniu. Acesta este semnalul de alarmă pe care ziaristul îl trage

în cadrul a două interviuri recent acordate în România și Ungaria. "Mergeți la muzeu în februarie, mergeți în martie: veți „muri” de frig și veți vedea cum se degradează icoanele. Muzeul a apărut prin sacrificiile localnicilor din Sibiel și cu sprijinul Consiliului Ecumenic al Bisericilor din Europa și astăzi este administrat de Biserica Ortodoxă Română din Sibiu/Sibiel; nu pot să cred – nu vreau să cred – că Biserica Ortodoxă și satul Sibiel vor

accepta distrugerea progresivă a acestui patrimoniu religios, artistic și uman de o inestimabilă valoare. Responsabilii muzeului trebuie să înceapă imediat un „război pașnic” împotriva indiferenței. Vă propun să promovăm cu toții o campanie: România pentru Muzeul din Sibiel!", a spus Giovanni Ruggeri în interviul publicat recent în

revista "Contemporanul. Ideea europeană".

În final, doar câteva cuvinte: în ianuarie 2009 am fost în Muzeul de Icoane pe Sticlă din Sibiel și, deși a trecut mai bine de un an de atunci, doar gândul la acea vizită mă face să îngheț. În interiorul muzeului, termometrul număra mult mai puține grade decât afară. (M. S.)

Bazele Muzeului din Sibiel au fost puse în 1969, când preotul Zosim Oancea a început să strângă vechi icoane de la oamenii din sat. A gândit un muzeu pentru ele, dar donațiile sătenilor și achizițiile părintelui Zosim Oancea au făcut ca în curând clădirea să fie prea mică pentru mulțimea icoanelor. Așa că, în anii comunismului, preotul Zosim Oancea a construit, lângă biserică, un nou sediu pentru Muzeul de Icoane pe sticlă. Acum, pe pereții albi ai muzeului sunt înșiruite, pe unul sau pe două rânduri, aproape 700 de icoane pe sticlă: provin din zone diferite ale României și din secole diferite.

Prea - cinstita demonizare

Dragoș BAKO

dragosbako@tribuna.ro

Vă mai amintiți lecțiile de istorie din "Epoca de aur", în care ni se spunea că românii sunt un popor viteaz, drept și harnic cum nu s-a mai văzut? Nu spunem că n-ar fi oameni viteji, cinstiți sau harnici printre români, că n-am avut destule figuri care să ne servească drept model. Însă de la starea de fapt până la zugrăveala ideală ce ni se oferea spre contemplare, era ceva cale de bătut. N-aș putea spune că divinizarea strămoșilor a fost un lucru în întregime greșit, dacă mă gândesc doar la faptul că aveam niște modele; mai mult sau mai puțin cosmetizate, mai mult sau mai puțin umflate. Niște modele pe care am reușit să le ucidem, să le îngropăm în douăzeci de ani. Niște modele pe al căror mormânt se lăfăie azi bălăriile. Ultimele scandaluri care au avut în prim-plan Justiția cea năzdrăvană, deseori certată de tutorele european au reușit și ele, într-un timp foarte scurt să cimenteze îndoiala: adică s-a săvârșit decredibilizarea coanei Justiția. Cum? Prin scandaluri intens mediatizate, prin fluturarea stenogramelor prin presă. E adevărat, există o mulțime de magistrați predispuși la corupție. Asta nu e o noutate. Ce spune însă nea

EDITORIALUL ZILEI

lon când ajunge în fața Palatului de Justiție pentru vreo pricină cu niște pământ? Că toți sunt o apă și-un pământ și că dreptatea e doar în Ceruri. Că știe el, de la televizor, că judecătorii-s corupți. Și-apoi, își mută gândul către parlamentari: